הערות לנוסה הערבי

- 1 המלה "קודם" לפני "עלינא" נשמרת רק בכרי"ב.
- 2 עבר סביל, ר" בלאו, דקדוק, סע" 11, ה" ם (עמ" 33). המזה של "סאל" השתמרה עד היום ברוב הדיאלקטים.
 - לפקר! 3 דלך כי"ב. כתוב כ"י ב"
 - (או כ"י א") 4 דלך כי"ב.
 - שכתוב כאן. 5 ההשלמה לפי כי"ב ומאן.
 - 6 כנ"ל.
 - -חכמים.
 - . ישראל ≃ 8
 - 9 בכי"ב, לפי הקרי בפסוק, נמצא (הכתיב לפנינו: נמצאה).
 - 10 לפנינו: דבריך בו יתנודד. אגב, בשני כתבי היד כמעם כל הפסוק נקרא בקושי.
 - 11 אלרבאנין כי"ב.
 - 12 "אל" הושמטה תוך כדי כתיבה, והוכנסה בדחק XXXX אחר כך.
 - 13 אלהינו כי"ב.
 - 14 לאדונני כי"ב (הקודם אששא מטושטש שם).
 - 15 לדבר: כך כנראה תוקן, אך לא בבהירות. מתחילה נכתב: לדרוש.
 - 16 כך בלי נקודה.
 - 17 אנהם כי"ב.
 - 18 ישראל כי"ב.
 - 19 כיר כי"ב.
 - 20 וג כי"ב.
 - 21 בכרה כי"ב. (תה"א הראשונה בכין"א דומה לכ"ף).
 - ."ב אלעאלם כ"י ב".

- 23 איש כ"י ב",
- 24 ר' בלאו, דקדוק,סע' 47,ד", וגם עמ' 19 שו" אחרונה. בכ"י ב' אכותי.
 - 25 בכ"י א' בלי נקודה על הצד"י.
 - 26 כאן מפסיק כ"י ב".
 - 27 הה"א הסופית היא כנראה "תא מרבוטה", אא המורה על חד-פעמיות של פעולה (אסם אלמרה).
 - צ"ל סעאדהם.
 - . אלעם במעט בטוחה. 2018
- 30 על און דו ד' בלאו, דקדוק, סע 359 ועוד (ר' שם, מפתח המלים עמ' 285).
 - .391 בראה שצ"ל ותאמלוהם. באשר לכינוי ר" בלאו, דקדוק, סע" 391.
 - .1 הערה 245 ב", עמ' 245 הערה 1.
 - ."מא" כאן בשימוש נדיר במקום "כם". 33
 - .מכה"י צלאת.
 - ?מקום "למא קבלו" בטעות?
 - מ"ל ומחלך? השעות אולי נגרמה על ידי "ענה" שבסמוך. 36